

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Beowulfes Beorh eller Bjovulfs-Drapen, det Old-Angelske Heltedigt paa Grund-Sproget

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Beowulfes Beorh eller Bjovulfs-Drapen, det Old-Angelske Heltedigt paa Grund-Sproget", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1861_1290-intro-shoot-idm130.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sagn eller historie eller begge dele?

Allerede i 1817 havde Grundtvig i sit eget tidsskrift *Danne-Virke* fremlagt den tese, at digtets Hygelak kunne være identisk med den Chlochilaichus, der optræder hos Gregor af Tour i dennes *Historia Francorum* (da. 'Frankernes historie'; Grundtvig 1861, s. XXXIV; Christensen 2005, s. 41). Chlochilaicus blev dræbt i det frisiske område mellem 515 og 530 (se fx Bjork 1996, s. 295). Denne datering opretholder Grundtvig (Shippey 2001, s. 10; diskuteret og problematiseret af Christensen 2005, opsummering bl.a. s. 70).

Centralt i digtet står den store festsal, mjødhallen Heorot, som kong Hygelak bygger. Saxo og sagnhistorien knytter den danske kongeslægt skjoldungerne til Lejre, og der er arkæologiske vidnesbyrd om bebyggelser, store haller og skibssætninger i området omkring landsbyen Gl. Lejre. Ved gården Fredshøj ligger resterne af en 45 m lang hal, der kan dateres til netop 500-tallet, hvor *Sangen om Bjovulf* foregår. Hallen blev forladt i 600-tallet, hvorefter der blev bygget nye haller i området (Varberg 2019, s. 112).

Det angelsak. "sceaden-mæel" betyder et sværd med mønster på klingens (damascenersværd), og ordet findes i *Sangen om Bjovulf* (vers 1939). Grundtvig har en længere udredning om ordet s. 159 (i relation til hans vers 3870). Arkæologien kan bekræfte, at der er fundet mønstersvejsede stålsværd fra begyndelsen af 800-tallet (Varberg 2019, s. 170). Dvs., at digtet refererer til det ypperste inden for våbenfremstilling kort efter eller nogenlunde samtidig med dets tilblivelsestid. Med andre ord kan visse fænomener i digtet bekræftes af arkæologien.

* At fremstille en mønstersvejsede stålklinge er en omstændelig og teknisk krævende proces, hvori den midterste del af klingens er vredet og udbanket, ofte med indlægninger af forskelligt farvet metal. Hermed bliver klingens både stærk, smidig og dekorativ (Varberg 2019, s. 170).

Dette kunne Grundtvig dog ikke vide noget om i 1861!